

TESTIRANJE ELEN VAJT KAO BOŽJEG PROROKA

„Proroštva ne prezirite. Sve provjeravajte, držite se onoga što je dobro.“ (1. Solunjanima 5:20, 21)

Kroz historiju, Bog je govorio svom narodu preko proroka. Kako se približavamo kraju vremena, ne bi trebalo biti iznenađenje što se pojavljuju pojedinci koji tvrde da su Božji proroci. Međutim, gotovo svi oni ne ispunjavaju biblijske zahtjeve za pravog proroka.

„Tada se aždaja razgnjevila na ženu i otišla da ratuje s ostatkom njenog sjemena, sa onima koji drže uputstva Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista.“ (Otkrivenje 12:17). „Jer je svjedočanstvo Isusovo duh proroštva.“ (Otkrivenje 19:10)

Dvije karakteristike definišu ovaj ostatak od „žene“ tj. Božjeg naroda: to su oni koji se pokoravaju Božjim Uputima (Zakonu) i imaju Isusovo svjedočanstvo (duh proroštva).

Biblija ukazuje na to da su darovi Duha, uključujući jedan poseban dar, duh proroštva, još uvijek prisutni čak i u vrijeme kraja (Joel 2:28,29; Djela 2:16-21; Efescima 4:11-16).

Ovaj duhovni dar manifestovao u životu i službi Elen G. Vajt, od decembra 1844. do njene smrti 16. jula 1915. godine.

RAZLOZI ZA SKEPTICIZAM

Za mnoge hrišćane, pa čak i neke adventiste sedmog dana, vjerovanje da je Elen G. Vajt ispunjava ove kriterije identifikacije iz Otkrivenja 12:17 pokreće mnoga pitanja i mnogo skepticizma.

Rani adventistički vjernici bili su skeptici prema modernim prorocima. Od početka devetnaestog vijeka, mnogi ljudi su polagali pravo na dar proroštva. Džozef Smit je tvrdio da je pravi prorok i da je bio

polazna tačka mormonizma. Meri Bejker Edi bila je proročica osnivačica Sajentološke crkve. Različite zajednice su osnovane preko nekoga ko tvrdi da je prorok od Boga: Šejkersi sa svojom proročicom En Li, Oneida zajednica i mnogi drugi.

Moderni spiritualizam se širio. Mnogi ljudi su tvrdili da razgovaraju sa besmrtnim duhovima mrtvih i da ih primaju.

U pismu Uriji Smitu februara 1859., Daniel T. Bourdeau, francuski Kanađanin koji je radio u sjevernom Vermontu i Kanadi, spomenuo je da je prisustvovao sastanku u svojoj matičnoj zajednici na kojem je glavna govornica bila gospođa Parker. Ubrzo nakon što je ušla u sobu, gospođa Parker je pala u trans. Duh Bendžamina Frenklina (1725-1802) ju je obuzeo i ona je nastavila govoriti o univerzalnom spasenju uz veličanje Isusovih zasluga i čitanja Biblije.

Burdo je opisao scenu: „Njeno [gospođe Parker] lice je bilo vedro i nebesko, i nijedan od njenih postupaka nije bio nepristojan i sračunat da izazove smijeh ili strah. Bila je umotana u nebesku viziju i nije znala za ono što se dešavalo oko nje, povremeno pomjerajući ruke i izgovarajući nekoliko značajnih riječi, da ukaže na prizore koji su prošli pred njom i stvari koje je čula.“ *{Letter, D.T. Bourdeau to U. Smith, RH, 24 February 1859.}*

Burdoov opis fizičkih fenomena koji prate ovu viziju gospođe Parker je neobično sličan onima koje je Elen G. Vajt iskusila u istom vremenskom periodu!¹

Rana adventistička istorija puna je priča o ljudima koji su skeptični ili čak odbacivali moderni dar proroštva. Mnogi rani pioniri (npr. Džozef Bejts) morali su se boriti s konceptom duhovnih darova i njegovim ispoljavanjem u mladoj dami po imenu Elen G. Vajt.

Ljudi su danas jednako skeptični prema onima koji polažu pravo

¹ Bez obzira na prividne sličnosti, ono što diskvalifikuje ovo iskustvo je zabrana Svetog pisma kontakta sa duhovima umrlih, što se tretira kao gadost Bogu (Ponovljeni zakon 18:10–12). Sveto Pismo ne podržava nijedan oblik zagrobnog života (Propovjednik 9:5,6). Ono otkriva da je kontakt sa navodnim duhovima preminulih osoba zapravo interakcija sa palim anđelima koji oponašaju mrtve (vidi: 1. Samuelova 28. glava).

na dar proroštva. Razni tragični događaji učinili su ljude skeptičnim. I osnovano je sumnjati.

Mnogi koji polažu pravo na savremeni dar proroštva imaju neke zajedničke stvari:

(1) Korišćenje svoje harizme za porobljavanje ljudi, za kontrolu njihovih umova i njihovih materijalnih dobara.

(2) Zloupotreba moći u određivanju sudbine svojih učenika, čak i njihova smrt.

(3) Smrt nevinih ljudi uhvaćenih u mrežu i lavirint ovih kultova i sekta.

Stoga možemo razumjeti druge hrišćane i svjetovne ljude koji imaju mnogo razloga da budu skeptični prema proročkom daru Elen G. Vajt.

Zato kada predstavljamo biblijski dar proroštva na kraju vremena i tvrdnju o njegovom ispunjenju u životu i službi Elen G. Vajt, trebali bismo zauzeti pristup koji će uvjeriti i odgovoriti na njihova pitanja, ispitivanje i skepticizam. U stvari, Sveto pismo od nas zahtijeva da testiramo one koji polažu pravo na dar proroštva.

BIBLIJSKI IMPERATIV ZA TESTIRANJE POLAGAČA PRAVA NA PROROŠTVO

1. Isusov savjet: „Čuvajte se lažnih proroka.“ (Matej 7:15)

Implikacija je da postoje i pravi proroci. U svojoj propovijedi o uništenju Jerusalima, znacima vremena i smaku svijeta, Isus upozorava na opasnosti prevare (Mat. 24:4,5,11,24). Ovi lažni proroci bi nudili subjektivne dokaze (velike znake i čuda) radije nego Riječ Božju. Mnogi bi ustali, i mnogi bi time bili prevareni.

2. Pavlov savjet u 1. Solunjanima 5:19-21: i) Ne gasite Duha svetoga (zanemarujući ili obeščašćujući njegove darove); ii) ne prezirite proroštvo; iii) provjeravajte sve: onima koji traže proročki dar treba se dokazati da su istinski i istiniti; iv) čvrsto se držite onoga što se pokaže istinitim i dobrim. Ovo implicira da će se proroštvo nastaviti nakon Pavlovog vremena i da će trebati nastavak testiranja.

3. Savjet Elen Vajt: Ona je bila zabrinuta zbog lažnih proroka. i) Oni će se pojaviti (2SM 392).; ii) biće mnogo lažnih proroka i mnogi će biti prevareni (2SM 72, 392); iii) kako se bliži kraj, njihov broj će se povećavati, kako u SAD tako i u drugim zemljama (RH, 25. maja 1905; 2SM 72; Ev 610); iv) mnogi od ovih lažnih proroka biće istinski iskreni, a ne samo prevaranti (2SM 72).

Rezultati djelovanja lažnih proroka: i) obmana (CW 152; Ev 363, 610; 2SM 392); ii) konfuzija (2SM 72); iii) pobuna (4T 173; PK 442; 2SM 392-395); iv) uvođenje doktrinarnih jeresi (2SM 393, 360); v) diskreditacija legitimnog dara proroštva – neki će odbaciti Elen Vajt zajedno sa demonstriranim prevarama (2SM 77-79); vi) natprirodne manifestacije (lažna čuda) će pratiti mnoge od ovih lažnih proroka² (Ev 610; 2SM 48, 49); vii) lažni proroci će biti opasniji za Zajednicu nego čak i sam progon! (Ev 359, 360).

TESTIRANJE PROROKA

(1) **Test slaganja sa prethodnim otkrivenjem.** „K zakonu i svjedočanstvu! Ako ne govore prema ovoj riječi, to je zato što nema svjetlosti u njima.“ (Isaija 8:20) Učenja navodnih novih proroka ne smiju biti u suprotnosti s učenjima starih, potvrđenih, uspostavljenih proroka. Svaka naredna izjava novog proroka mora se slagati sa kumulativnim porukama svih prethodnih proroka – legitimna je nadogradnja informacija (veća svjetlost i više detalja o određenom predmetu) ali ne i negiranje prethodnih otkrivenja! Poruka savremenog proroka mora se slagati sa Svetim pismom. Moguće su i vanbiblijske informacije pored onih koje su dali prethodni proroci. Međutim, anti-biblijske informacije koje su u suprotnosti s ranijim prorocima treba odbaciti.

(2) **Pravi prorok ne laže. Njegova predviđanja će se ispuniti.** „A kad prorok prorokuje mir, pa se riječ tog proroka ispuni, tada se zna da je tog proroka zaista poslao Gospod.“ (Jeremija 28:9) „Ako prorok kaže nešto u Gospodnje ime, pa se to ne dogodi i ne ispuni se,

² Prema tome, natprirodni fenomeni ne mogu sami po sebi predstavljati test legitimnosti ili autentičnosti!

onda to nije rekao Gospod. Taj prorok je to rekao iz drskosti. Ne boj ga se.“ (Ponovljeni Zakon 18:22)

Ovo se odnosi na ispunjavanje predviđanja budućih događaja. Ali moramo uzeti u obzir i uslovni element (Jer. 18:6-10; 26:2-6; Pnz. 4:9; 8:19; 28:1,2,13-15). Jonino proročanstvo o uništenju Ninive je dobar primjer primjene uslovnosti na proročanstva.

Moramo imati na umu da Sotona može davati ograničena predviđanja koja se odnose na neposrednu budućnost (1. Sam. 28:19). Elen G. Vajt dodaje da su u određenim slučajevima lažni proroci u njeno vrijeme bili u stanju da predvide određene stvari na veoma ograničen način, i da su se one ostvarile kako je predviđeno (2SM 76, 77, 86).

(3) Pravi prorok prorokuje u ime Gospodnje, a ne u svoje ime. „Jer nikad proroštvo nije prenošeno od čovečije volje, nego vođeni Duhom svetim govoriše sveti Božji ljudi.“ (2 Petrova 1:21)

(4) Pravi prorok ne daje svoje privatno tumačenje proročanstva. „A najprije znajte ovo: Nijedno proročanstvo Pisma ne proizilazi iz nečijeg vlastitog tumačenja.“ (2 Petrova 1:20)

(5) Pravi prorok ukazuje na grijeh e i prestupe ljudi protiv Boga. „Viči iz sveg glasa, ne usteži se. Neka tvoj glas odjekuje kao truba. Ukaži mom narodu na njegov prestup, Jakovljevom domu na njegove grijeh e.“ (Isaija 58:1)

(6) Pravi prorok treba da upozori ljude na Božji sud. Primjeri suda kao što su prikazani u Isaiji 24:20, „Sva se zemlja tetura kao pijanica i ljulja se kao baraka. Pritiska je njen prestup, pa će pasti i više neće ustati.“ i Otkrivenju 14:6, 7, „I video sam jednog drugog anđela kako leti posred neba noseći vječnu dobru vijest da je objavi onima koji žive na zemlji – svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima. On je govorio jakim glasom: ‘Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda.’“

(7) Pravi prorok izgrađuje Zajednicu, savjetuje je i daje upute u vjerskim pitanjima. „Ako proriče, svojim govorom izgrađuje, hrabri i teši ljude. Ko govori drugim jezikom, izgrađuje sebe, a ko proriče,

izgrađuje zajednicu.“ (1. Korinćanima 14:3, 4)

(8) Pravi prorok priznaje utjelovljenje Isusa Hrista kao doslovnog Sina Božjeg doslovnog Boga Oca. „Ljubazni! Ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer mnogi lažni proroci iziđoše na svijet. Po ovom prepoznajte Duha Božjeg: svaki duh koji priznaje da Isus Hristos u tijelu dolazi, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje da Isus Hristos u tijelu dolazi, nije od Boga: i to je duh antihrista, za kog čujete da dolazi, i sad je već na svijetu.“ (1. Jovanova 4:1-3)

„Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče Isusa kao Hrista? To je Antihrist, onaj koji poriče Oca i Sina. Ko god poriče Sina, nema ni Oca. Ko priznaje Sina, ima i Oca.“ (1. Jovanova 2:22,23)

(9) Pravi prorok se može prepoznati po rezultatima njegovog rada. „Prepoznaćete ih po njihovim plodovima. Zar se grožđe bere sa trna ili smokve sa čička? Isto tako, svako dobro drvo donosi dobre plodove, a rđavo drvo donosi rđave plodove. Dobro drvo ne može doneti rđave plodove, ni rđavo drvo dobre plodove. Svako drvo koje ne donosi dobre plodove, odsijeca se i baca u vatru. Dakle, prepoznaćete ih po njihovim rodovima.“ (Matej 7:16-20)

Ovaj test je primjenjiv dvojako: i) plod u prorokovom vlastitom životu; ii) plod u životu onih koji slijede navodnog proroka. Primjenjujući ovaj test, nemojte tražiti bezgrešno savršenstvo. „Karakter [koji je plod čovjekovog života] ne otkriva se povremenim dobrim djelima i povremenim nedjelima, već tendencijom [trend/kurs] uobičajenih riječi i postupaka.“ (*Steps to Christ, pp. 57,58*)

(10) Pravi prorok postupa u skladu sa voljom i odobrenjem Božjim. „A onaj ko ne poslušava moje riječi koje će on [prorok] govoriti u moje ime, taj će preda mnom odgovarati za to.“ (Ponovljeni Zakon 18:19)

Proširimo dva od važnijih pasusa iznad:

[Mojsije je rekao svom narodu] „Gospod, tvoj Bog, podignuće ti između vas, od tvoje braće, proroka kao što sam ja. Njega slušajte... Tada mi je Gospod rekao: ‘Dobro je to što su rekli. Podignuću im

proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviću svoje riječi u njegova usta i on će im govoriti sve što ga upućujem. A onaj ko ne poslušaj moje riječi koje će on govoriti u moje ime, taj će preda mnogom odgovarati za to. Ali prorok koji bi se usudio da govori u moje ime ono što ga ja nisam uputio da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi. Ako u svom srcu kažeš: 'Kako ćemo znati koje riječi Gospod nije rekao?' onda znaj ovo: ako prorok kaže nešto u Gospodnje ime, pa se to ne dogodi i ne ispuni se, onda to nije rekao Gospod. Taj prorok je to rekao iz drskosti. Ne boj ga se.“ (Ponovljeni Zakon 18:15-22)

„Ako vam kažu: 'Obratite se onima koji prizivaju duhove ili onima koji gataju, koji šapuću i mrmljaju' – zar narod ne treba da se obraća svom Bogu? Zar da se mrtvima obraća umesto živima? K zakonu i svjedočanstvu! Ako ne govore prema ovoj riječi, to je zato što nema svjetlosti u njima. Svi će ići kroz zemlju potlačeni i gladni, i od gladi i gnjeva koji će osjećati proklinjaće svog kralja i svog Boga, gore upravljajući pogled svoj. Kad pogledaju po zemlji vidjeće nevolju i mrak, tminu agonije, i u gustu tamu biće otjerani.“ (Isaija 8:19-22)

Na osnovu ovih tekstova postaje očigledno da nije svako ko prorokuje Božiji prorok – jer pravi *prorok* nije vidovnjak koji radi uz pomoć mentalnih ili „spiritualnih“ štaka, već neko ko nema stepen sloboda u podešavanju ili kontroli proročkih impulsa ili proročkog prisjećanja. Ove impulse natprirodno lično Biće natprirodno postavlja u prorokov svjesni um, koje ima apsolutno znanje i o prošlosti i o budućnosti, ne dopuštajući greške ili pogrešne ljudske proračune.

IZJAVE ELEN VAJT O NJENOM DARU PROROŠTVA

„Nisam imala nikakve zahtjeve, samo da sam dobila instrukcije da sam Gospodnji glasnik... U početku mog rada nekoliko puta su me pitali: Jesi li ti prorok? Ja sam uvijek odgovarala: 'Ja sam Gospodnji glasnik.' Znam da su me mnogi nazivali prorokom, ali ja nisam polagao pravo na ovu titulu. Moj Spasitelj me je proglasio Njegovim glasnikom. 'Tvoj posao,' On me je uputio, 'je da nosiš Moju riječ. Čudne

stvari će se pojaviti; i u mladosti sam te izdvojio da prenosiš poruku onima koji griješe, da nosiš riječ pred nevjernicima, i perom i glasom da ukoriš iz Riječi djela koja nisu ispravna. Pouči se iz Riječi. Ja ću ti otvoriti svoju Riječ... Moj duh i Moja sila će biti s tobom.'

Ne boj se ljudi, jer će te Moj štit zaštititi. Nisi ti ta koja govori; Gospod je taj koji daje poruke upozorenja i ukora. Nikada ni pod kojim okolnostima ne odstupaj od istine. Daj svjetlost koje ću ti dati. Poruke za ove posljednje dane biće zapisane u knjigama i ovjekovječene, kako bi svjedočile protiv onih koji su se jednom radovali svjetlu, ali koji su navedeni da ga napuste zbog zavodljivih uticaja zla.“ {*Ms. 63, 29 June 1906, publikovano u RH, 26 July 1906, pp. 8, 9, i kasnije u ISM 31-36.*}

Postojala su dva razloga zašto Elen Vajt nikada nije polagala pravo na titulu proroka, iako treba napomenuti, ona se nikada nije odrekla te uloge, a razlika je ključna!

1. Semantički razlog: Elen Vajt je pažljivo razlikovala striktnu biblijsku ili rječničku definiciju riječi prorok (denotacija) i popularnije, kolokvijalno razumijevanje pojma (konotacija). Nije imala problema sa prvim (denotat). Imala je svakakve probleme s ovim potonjim (konotacija) – jer, u očima šire javnosti (i nekih adventista), izraz prorok se obično povezivao s onim ko je učinio jednu od najmanje tri stvari: i) predviđao je budućnost, kao gatar; ii) bio je onaj koji je činio čuda od Boga; iii) bio je onaj koji je napisao dio Biblije. Stoga ona nije željela da njena služba bude ograničena uskim javnim razumijevanjem onoga što pojam prorok označava.

Podsjetimo se, u Novom savezu Jovan Krstitelj nije dao nikakva predviđanja (nijedan prediktivni element u svojim izjavama kako je zabilježeno u Svetom pismu), nije učinio čuda (Jovan 10:41), a njegova izjava nije činila dio novosaveznog kanona Svetog pisma – pa ipak, Isus ga je okarakterisao kao najvećeg od proroka i, zaista, više od proroka (Matej 11:4,9; Luka 7:26,29). Razlog za to je što je Jovan pripremio svijet za prvi Hristov dolazak. S druge strane, kroz proročki dar Elen Vajt, svijet je pripremljen za drugi Hristov dolazak!

2. Praktični razlog: Istorijski gledano, u njeno vrijeme, termin

prorok je bio uglavnom na lošem glasu, najčešće zbog mormona Džozefa Smita koji se proglasio prorokom. Pompezno djelovanje Smita i njegovi ispadi izazvali su veliku odbojnost prema osobama koje polažu pravo na zvanje proroka.

Evo još nekih izjava Elen Vajt koje pokazuju njeno razumijevanje poziva od Gospoda.

„Moj nalog obuhvata djelo proroka, ali se tu ne završava. Ona obuhvata mnogo više nego što umovi onih koji su sijali sjeme nevjerstva mogu da shvate.“ *{Letter 244, 1906. Addressed to elders of Battle Creek church; ISM 36.2}*

„Zašto nisam tvrdila da sam prorok? Zato što ovih dana mnogi koji hrabro tvrde da su proroci sramota su za Hristovo djelo; i zato što moj rad obuhvata mnogo više od onoga što riječ ‘prorok’ označava.“ *{The Review and Herald, July 26, 1906. ISM 31, 32}*

„Drugi su me nazivali proročicom, ali ja nikada nisam ponijela tu titulu. Nisam osjećala da je moja dužnost da se tako imenujem. Oni koji hrabro pretpostavljaju da su proroci u današnje vrijeme često su sramota za Hristovo djelo.“ *{ISM 35.6}*

„Moj rad obuhvata mnogo više nego što ovo ime označava. Smatram sebe glasnikom (vjesnikom), kome je Gospod povjerio poruke za Njegov narod.“ *{Letter 55, 1905; ISM 36.1}*

„Tvrđenje da sam prorok je nešto što nikad nisam uradila. Ako me drugi nazivaju tim imenom, nemam nikakav problem sa njima. Ali moj rad je pokrio toliko mnogo uloga da se ne mogu nazvati drugim imenom nego Glasnikom koji je poslat da prenese poruku od Gospoda svom narodu, i da se bavi bilo kojom ulogom koju On zahtijeva.“ *{RH July 26. 1906. par. 18.}*

NEPOBITAN FIZIČKI DOKAZ

S vremena na vrijeme, neko će reći da se pojavio novi „prorok“. Međutim, ako je ta osoba pravi prorok, on ili ona će pružiti dokaze o tome. Imamo pravo da očekujemo da oni budu obezbijeđeni; pošto su poruke koje prorok iznese smjernice ili otkrivenja od

Boga, od najveće je važnosti da dobijemo definitivni dokaz od Boga da je novi prorok među nama!

Međutim, među njima su posebno istaknuta dva faktora: (1) Osoba će biti uzeta u viziju na javnim sastancima, s obzirom na mnoge ljude kao svjedoke. (2) Dok je u viziji (a neke od njih su prilično duge), on ili ona neće disati (ref. Danilo 10:17). U više navrata, oba dokaza su se javljala tokom 1840-ih i 1850-ih kod Elen Vajt. To je bilo dovoljno vremena da vjernici prepoznaju da je ona pravi prorok. U kasnijim godinama javne vizije nisu bile potrebne.

Evo nekoliko primjera; prvi se dogodio 26. juna 1854:

„Ja [D.H. Lamson] sam tada imao 17 godina. Čini mi se da skoro mogu čuti one uzbuđujuće povike ‘Slava!’ koje je izgovorila. Zatim je ponovo pala na pod, ne padajući, već lagano tonuvši, i bila je podržana u naručju pratioca.

„Došla su dva ljekara, starac i mladić. Brat Vajt je bio zabrinut da bi trebalo da pomno ispituju sestru Vajt, što su i učinili. **Doneseno je ogledalo, a jedan od njih ga je držao preko njenih usta dok je pričala; ali vrlo brzo su odustali od ovoga i rekli: ‘Ona ne diše!’**

Zatim su pažljivo pregledali njena plućna krila dok je govorila, kako bi pronašli neke dokaze dubokog disanja, ali ih nisu našli. Kada su završili ovaj dio ispitivanja, ona je ustala na noge, još uvijek u viziji, držeći visoko podignutu Bibliju, okrećući je s odlomka na odlomak, citirajući ispravno, iako su joj oči gledale prema gore i dalje od Knjige.

Imala je pogled na sedam poslednjih zala. Tada je vidjela trijumf svetaca, a njene trijumfalne pokliče kao da mogu da čujem čak i sada. O ovim činjenicama slobodno svjedočim.“ *{Elder D.H. Lamson, Hillsdale, Michigan, Feb. 8, 1893; Great Second Advent Movement, 207-208.}*

Evo riječi još dvojice svjedoka koji su bili tu te noći:

„Sjećam se sastanka kada je sprovedeno ispitivanje, naime, da se provjeri što je brat Vajt često govorio, da sestra Vajt nije disala dok je bila u viziji, ali ne mogu da se sjetim imena doktora koji je bio prisutan.... Mora da je to bio dr Fleming, jer je on bio doktor koji su

ponekad zvali za savjetnika. On je, međutim, sada mrtav. Toliko mogu reći da je test napravljen i da se **na ogledalu nije vidio nikakav znak daha.**“ {*Drusilla Lamson, quoted in Great Second Advent Movement, 208.*}

„Ovim potvrđujem da sam pročitao gore navedena svjedočanstva Dejvida Lamsona i gospođe Drusile Lamson, koja se odnose na izjavu ljekara prilikom pregleda gospođe E.G. Vajt dok je bila u viziji, 26. juna 1854. godine.

Bio sam prisutan na tom sastanku i prisustvovao ispitivanju. Slažem se sa onim što su izjavili brat i sestra Lamson, i rekao bih dalje da su doktor Fleming i još jedan mlađi ljekar izvršili pregled. Nakon što je gospođa Vajt ustala na noge, kako su naveli, citirajući tekstove Svetog Pisma, **doktor Fleming je zatražio upaljenu svijeću. Držao je ovu svijeću što bliže njenim usnama, a da je ne opeče, i u direktnoj liniji s njenim dahom u slučaju da udahne. Nije bilo ni najmanjeg treptanja vatre. Doktor je tada rekao, s naglaskom: ‘Ovo rješava stvar zauvijek; nema daha u njenom tijelu.’**“ {*David Seeley of Fayette, Iowa, testimony dated August 29, 1897; Great Second Advent Movement, 208-209.*}

Sledeći događaj se zbio tri godine kasnije, u martu 1857.

„Bili smo prisutni kada je sestra E.G. Vajt imala viziju u Valdrons Holu, Hilsdejl. Dr Lord je obavio pregled i rekao: **‘Njeno srce kuca, ali nema daha. Života ima, ali nema djelovanja pluća. Ne mogu objasniti ovo stanje.’**“ {*Mr. and Mrs. A. F. Fowler, Hillsdale, Michigan, Jan. 1, 1891; Great Second Advent Movement, 209.*}

U gore pomenutim pregledima, primijetite da je Elen, dok je bila u viziji, govorila bez izdaha. Nemoguće je govoriti bez izdaha, a ona bi to radila više od sat vremena. Osoba normalno ne može prestat da diše više od nekoliko minuta, a da ne pređe u nesvijest i smrt.

„Bio sam prisutan kada je sestra Vajt imala gore navedenu viziju u Valdrons Holu, Hilsdejl. Uz gornju izjavu, čuo sam kako je doktor rekao da je stanje vida sestre Vajt ‘izvan njegovog znanja’. Takođe je rekao: ‘Postoji nešto natprirodno u tome.’“ {*C.S. Glover, Battle Creek,*

Michigan, Jan. 19, 1891; Great Second Advent Movement, 209.}

U junu 1857. Vajtovi su se vozili do Baks Bridža u državi Njujork na sastanke vikendom. Dok je Džejms Vajt razgovarao sa punom salom, Elen je prešla u viziju. U publici je tog jutra bio mladić, već pomenuti 22-godišnji Daniel Burdo (Bourdeau) iz Vermona, koji će kasnije postati jedan od vodećih evanđelista. Pomogao je u pionirskom radu u Kaliforniji i (jer je tečno govorio francuski) kasnije u Švajcarskoj, Francuskoj i Italiji. ***Evo njegove izjave o Elen u viziji – jer ono što je uradio bio je test koji se ne može lažirati!***

„28. juna 1857. prvi put sam vidio sestru Elen G. Vajt u viziji. Bio sam nevjernik u vizije; ali jedna okolnost između ostalih koju bih mogao spomenuti uvjerila me je da su njene vizije bile od Boga.

Da bih zadovoljio svoje mišljenje o tome da li je disala ili ne, prvo sam stavio ruku na njena prsa dovoljno dugo da znam da nema više uzdizanja pluća nego što bi bilo da je bila leš. ***Zatim sam uzeo svoju ruku i stavio je preko njenih usta, stisnuvši joj nozdrve između palca i kažiprsta, tako da joj nije bilo moguće da izdahne ili udahne vazduh, čak i da je to željela. Držao sam je tako rukom desetak minuta,*** dovoljno dugo da se u normalnim okolnostima uguši. Nije bila ni najmanje pogođena ovim iskušenjem.

Otkako sam svjedočio ovom divnom fenomenu, ni jednom nisam bio sklon da sumnjam u božansko porijeklo njenih vizija.“ *{D.T. Bourdeau, Battle Creek, Michigan, Feb. 4, 1891; Great Second Advent Movement, 208.}*

Evo tri dodatna opisa Eleninog stanja dok je bila u viziji. Prva izjava je Dž.N. Endrjusa koji ju je prvi put vidio u viziji 1852. godine i rekao da ju je viđao u viziji pedeset puta.

„Prelazeći u viziju, ona daje tri zanosna uzvika ‘Slava!’ koji odzvanja i odzvanja, drugi, a posebno treći, slabiji, ali uzbudljiviji od prvog, ***glasom koji liči na onaj koji je prilično udaljen od vas, i jednostavno nestaje.***

Okolo četiri ili pet sekundi čini se da pada kao osoba u nesvjestici ili kao osoba koja je izgubila snagu; ona se tada čini da je istog trenu

ispunjena nadljudskom snagom, ponekad odjednom ustane i hoda po sobi. Česti su pokreti šaka i ruku, koji pokazuju udesno ili ulijevo dok joj se glava okreće. Svi ovi pokreti su napravljeni na najgraciozniji način. **U kom god položaju da se postavi šaka ili ruka, nemoguće je da je bilo ko pomjeri.**

Oči su joj uvijek otvorene, ali ne trepće; glava joj je podignuta i gleda prema gore, ne praznim pogledom, već prijatnim izrazom lica, koji se od normalnog razlikuje samo po tome što se čini da pozorno gleda neki udaljeni predmet.

Ne diše, a puls joj kuca redovno. Njeno lice je prijatno, a boja lica blistava kao u njenom prirodnom stanju.“ *{J.N. Andrews statement; Great Second Advent Movement, 204-205.}*

Gospođa Marta Amadon, koja je poznavala Elen dugi niz godina, dala je ovaj opis:

„Nikada nije bilo uzbuđenja među prisutnima tokom vizije; ništa nije izazivalo strah. Bio je to svečan, tih prizor, koji je ponekad trajao i sat vremena. Kada bi se vizija završila, a ona bivala kao da je izgubila iz vida nebesku svjetlost, vraćajući se još jednom na zemlju, uzviknula bi s dugotrajnim uzdahom, dok je uzimala svoj prvi prirodni dah: ‘Mrak.’ Tada je bila mlohava i nemoćna.“ *{Martha Amadon, Documentary File 373.}*

Evo kako je Džejms Vajt, njen suprug, opisao te vizije u svojoj knjizi iz 1968. *Životni događaji:*

„1. Ona je **potpuno nesvjesna svega što se događa oko nje**, što su dokazali najstrožiji testovi, ali sebe smatra udaljenom od ovog svijeta i u prisustvu nebeskih bića.

2. Ona **ne diše**. Tokom čitavog perioda njenog zadržavanja u viziji, koje se u različitim vremenima kretalo od petnaest minuta do tri sata, nema daha, što je više puta dokazano pritiskom na grudni koš, te zatvaranjem usta i nozdrva.

3. Odmah po ulasku u viziju, **njeni mišići postaju kruti, a zglobovi fiksirani, koliko god vanjska sila može uticati na njih. Istovremeno njeni pokreti i gestovi, koji su česti, slobodni su i**

graciozni, i ne može ih ometati niti kontrolisati ni najjača osoba.

4. Po izlasku iz vizije, bilo danju ili u dobro osvijetljenoj prostori noću, sve je potpuni mrak. Njena moć da razlikuje čak i najsjajnije predmete, držane na nekoliko centimetara od očiju, vraća se, ali postepeno...

Vjerovatno je imala, tokom protekle dvadeset i tri godine, između sto i dvije stotine vizija. One su date u gotovo svim različitim okolnostima, ali su zadržale divnu sličnost.“ {*James White, Life Incidents, 272.*}

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE